

[Indenrigsministeren.]

Tid var udløbet. Det er jo meget rigtigt. Det er imidlertid ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at man paa disse Omraader ikke kan undrage sig Risiko. Paa lignende Maade kan man jo, naar Finansministeren optager et kortfristet Laan, f. Eks. paa 2 Aar, spørge: Hvordan vil Finansministeren da være stillet, naar de to Aar er gaaet? Ja, det ved vi ikke, men jeg har iagttaget med de skiftende Finansministre, at naar en saadan Periode udløber, bliver disse Laan forlænget under de Vilkaar, som Laanemarkedet til den Tid giver. Og saaledes vil det formentlig ogsaa gaa med kortfristede Laan som dem, her er Tale om, hvis ikke det lange Laanemarked paa det Tidspunkt er undergaaet en gunstig Udvikling.

I denne Forbindelse omtalte det ærede Medlem Hr. Krag Bestemmelsen i § 8, som det ærede Medlem kaldte Bestemmelsen om den svingelige Rente. Jeg gør opmærksom paa, at for saa vidt Laantageren ønsker Laanet udbetalt i Kasseobligationer, saa er paa Forhaand efter Loven den svingende Rente udelukket, men i øvrigt vil jeg gerne tilsige min bedste Støtte til et Samarbejde i det kommende Udvalg om maaske at undgaa ogsaa Udsigten til en svingende Rente, saafremt Laanet udbetales kontant.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem Hr. Krag nogle Betragtninger over Spørgsmaalet om mulig Overtagelse fra Statsmagtens Side af de private Realkreditinstitutter eller Oprettelse af Statsrealkreditinstitutter. I denne Forbindelse brugte det ærede Medlem det Udtryk, at den nuværende Regering er Tilhænger af Statsstyre paa alle Omraader. Nej, det maa jeg sige, det er den ikke! Den nuværende Regering er først og fremmest Tilhænger af Erhvervenes og de økonomiske Kræfters frivillige Organisation, men hvis Erhvervene og de økonomiske Kræfter ikke ad frivillig Vej kan skabe de Organisationer, der skal til for at løse Tidens Opgaver, bliver Spørgsmaalet, om saa ikke disse Opgaver maa løses af det offentlige. Hvad specielt angaar det Lovforslag, her foreligger, saa er jo den Tankegang, der ligger bag det, netop Udtryk for det, jeg her siger. Jeg kan roligt paastaa, at jeg havde intet hellere set, end at de bestaaende Realkreditinstitutter havde taget denne Opgave op. Jeg kan udtrykke det saa stærkt, at jeg siger, jeg vilde synes, det var rimeligt, om det ikke var mig, der havde anmodet Kreditforeningernes og Bankernes Mænd om at komme til Forhandling i Indenrigs-

ministeriet om en saadan Institution, men det havde været Kreditforeningernes Mænd, der var kommet til mig og havde sagt: Vi mener, det er nødvendigt, at der nu sker en Udvikling paa Realkreditens Omraade, der svarer til de foreliggende Forhold. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den Kreditforeningslov, som det ærede Medlem Hr. Krag var med til sammen med mig at gennemføre i 1937, aabner Adgang dertil; der er i denne Lov intet i Vejen for, at Kreditforeningerne kan udstede kortløbende Serier, kun at saafremt disse kortløbende Serier har en Løbetid under et vist Aaremaal, skal Indenrigsministeriets Tilladelse indhentes, og ikke et Sekund vilde der være blevet tøvet med at give en saadan Tilladelse.

Men Kreditforeningerne har ikke ønsket selv at løse denne Opgave. Derfor er den nu taget op her, og jeg vil gerne sige til det høje Ting, at jeg over for Kreditinstitutternes Repræsentanter har givet Udtryk for, at jeg ønskede dette Institut nu bygget op paa Samarbejde med Kreditforeningernes Styrelse. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Kreditforeningsrepræsentanterne har tilsagt loyal Medvirken til denne Lovs Udførelse i Praksis, men jeg er i dette Øjeblik ikke klar over, om Kreditforeningerne ønsker at være med f. Eks. i Ledelsen og Styrelsen af denne Institution. Dette — og det siger jeg ogsaa til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby —, dette er Grunden til, at der i § 4, Stk. 2, staar, at Indenrigsministeren bemyndiges til at overdrage Udførelsen af Fondens løbende Forretninger til Kongerigets Danmarks Hypotekbank eller en Kreditforening. Hvis Viljen, den fulde Vilje, er til Stede hos Kreditforeningerne til, naar denne Lov er gennemført, at deltage positivt i Ledelsen af denne Institution, saa opfylder det kun et Ønske hos mig.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre en almindelig Bemærkning. Mit Syn paa Kreditforeningernes Opgave kan jeg udtrykke paa en Maade, som formentlig kan godkendes, ja jeg kan sige formentlig har kunnet godkendes af Kreditforeningernes Mænd gennem de skiftende Tider: Kreditforeningernes Opgave, det er selvfølgelig at tilvejebringe Laan til Kreditforeningernes Medlemmer paa de billigst mulige Vilkaar. Men saa kommer Spørgsmaalet om Forstaaelsen af denne Opgave, og i saa Henseende er det mit Indtryk, at der endnu inden for Realkreditinstitutterne — jeg siger der slet ikke som Udtryk for, at jeg mener, det ærede Medlem hører til denne Gruppe —